Dosarul nr.1a-475/25 Judecătoria Străşeni (sediul *****)
nr. 1-24020619-02-1a-21052025 Judecător: Ucrainţeva Ala

D E C I Z I E

29 iulie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,
În componenţa:
Președintele ședinței de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecători Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta
Grefier
Vornic Iana
Cu participarea
Procurorului Oanța Vasile
Avocatului inculpatei Pavalatii Alexandru
Inculpatei (prin videoconferință) Zaharia Nadejda

a judecat, în ședință publică în ordine de apel, apelul avocatului Tetelea Mihaela, din numele inculpatei Zaharia Nadejda și apelul inculpatei Zaharia Nadejda declarate împotriva sentinței Judecătoriei Străşeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025, în cauza penală privind condamnarea lui:

Zaharia ***,** an. *****, IDNP *****, domiciliată or. *****, ***** studii medii incomplete, neangajată oficial în câmpul muncii, în concubinaj, nu are persoane minore la întreținere, nu deține grad de invaliditate, cetățenia Republicii Moldova, antecedente penale nestinse, anterior condamnată prin:

- *sentința Judecătoriei Străşeni din 06 octombrie 2020 în baza art. 320[1] din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza art. 84 din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, o pedeapsă definitivă sub formă de muncă neremunerată în*

folosul comunității pe un termen de 200 (două sute) ore;

*- sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 23.11.2017 s-a dispus încetarea procesului penal în baza art. 201[1] din Codul penal;*

*- sentința Strășeni (sediul *****) din 28.07.2021 în baza art. 201[1] alin. (1), lit. b) și art. 320[1] din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu executare în penitenciar pentru femei, în baza art. 90 din Codul penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consințământul organului competent, să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent, să participe la programe probaționale;*

*- sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****),din 30.11.2023 în baza art. 320[1] și art. 320[1] din Codul penal, în temeiul art. 85 din Codul penal, prin cumul de sentințe cu sentința Judecătoriei Strășeni nr. 1-217/2020 din 28 iulie 2021, prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] și art. 320[1] din Codul penal, cu aplicarea pedepsei de 1 (un) an închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 din Codul penal pe un termen de probă de 2 (doi) ani, s-a adăugat la pedeapsa aplicată prin noua sentință pedeapsa stabilită prin sentința anterioară, și i s-a stabilit pedeapsa definitivă cu 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (Centru) din 26.06.2024,*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: *21 februarie 2024 – 10 aprilie 2025*, în instanța de apel: *21 mai 2025 – 29 iulie 2026.*

Procedura de citare a părților a fost legală executată.

Procurorul solicită respingerea apelurilor declarate în interesele inculpatei ca fiind nefondate și menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Avocatul inculpatei și implicit inculpata pledează pentru admiterea apelurilor declarate din motivele de fapt și de drept invocate, casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind achitarea inculpatei de comiterea infracțiunii ce i se incriminează.

Asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025, s-a recunoscut culpabilă Zaharia Nadejda de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal, în baza Legii, i s-a aplicat pedeapsa cu 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. În conformitate cu art. 85 din Codul penal, pentru cumul de sentințe, s-a adăugat, parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară (sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 30 noiembrie 2023 a pedepsei de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni), menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (Centru) din 26.06.2024, i s-a stabilit lui Zaharia Nadejda, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. S-a inclus în acest termen durata executării de către inculpata Zaharia Nadejda a pedepsei cu închisoare stabilita prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 30.11.2023 și menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (Centru) din 26.06.2024. Mijlocul material de probă, un CD de culoare albă fără inscripții, pe care se păstrează secvența audio-video efectuată în privința acțiunilor și inacțiunilor Nadejdei Zaharia la 28 aprilie 2023, anexat la materialele cauzei penale, se va păstra la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia în arhiva Judecătoriei Strășeni.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Zaharia Nadejda, cunoscând despre existența ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Strășeni (sediul *****) din data de 26.04.2023, ora 13:30, în favoarea victimei violenței în familie Zaharia *****, în mod intenționat a încălcat măsurile stabilite în acest act, prin care ea a fost obligată pe o perioadă de 60 de zile adică până la 25 iunie 2023, ora 13:30, de a sta departe de la locul aflării victimei și să nu contacteze sub nici o formă cu victima Zaharia *****, interzicerea oricărui contact, inclusive telefonic sau în alt mod cu victima, fapt cu care ea nu s-a conformat. Astfel, Zaharia Nadejda, după emiterea ordonanței de protecție enunțate supra, la 24.05.2023 cu aproximație ora 19:30 min., în mod intenționat, ignorând măsurile stabilite de instanța de judecată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a revenit la domiciliul părintesc situate în or. *****, *****, ultima văzând-o pe ea în curtea casei sale, i-a solicitat să respecte ordonanța de protecție supra, emisă la data de 26.04.2023, la ce Zaharia Nadejda, fără careva motive întemeiate a inițiat un conflict în cadrul căruia a înjurat-o pe Zaharia *****, astfel, înjosind-o i-a provocat stare de tensiune și suferințe psihice, fapt pentru care Zaharia ***** a sesizat organele de drept.

3. *Acțiunile inculpatei Zaharia Nadejda au fost încadrate în baza art. 320[1] din Codul penal, conform indicilor calificativi, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

4. Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025, a declarat apel avocatul Tetelea Mihaela, în interesele inculpatei Zaharia Nadejda, solicitând admiterea cererii de apel, casarea sentinței adoptate și pronunțate pe dosarul penal în privința condamnării lui Zaharia Nadejda în temeiul art.320[1] din Codul penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, și anume a unei sentințe de achitare a lui Zaharia Nadejda în temeiul art.320[1] din Codul penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În argumentarea poziției sale, invocă, că toată învinuirea adusă inculpatei de acuzatorul de stat se bazează în exclusivitate doar pe declarațiile părții vătămate Zaharia *****, care este și mama inculpatei, neconfirmate prin alte probe pertinente, concludente și veridice. Ca urmare al analizei conținutului probatoriu cercetat în ședințele de judecată apare o întrebare evidentă, pe care, instanța urma să o soluționeze în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, și anume dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuită inculpata Zaharia Nadejda.

6. Menționează că, probele ce ar demonstra comiterea de către inculpată a infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal de către în instanță nu au fost administrate. În pofida acestor cerințe. la cercetarea judecătorească, procurorul nu a prezentai probe din care s-ar deduce vinovăția inculpatei Zaharia Nadejda. Aceasta, fiind audiată în cadru urmăririi penale, nu a recunoscut vina.

7. Opinează că, învinuirea adusă lui Zaharia Nadejda nu este bazată pe probe directe și pertinente ce ar confirma vinovăția acesteia, iar sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Concomitent, toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei.

8. În viziunea apărării, instanței de judecată i s-a propus pronunțarea unei sentințe de condamnare bazată doar pe declarațiile părții vătămate, interesate de condamnarea inculpatei și bazată pe presupuneri.

9. În această ordine de idei, atrage atenția că nu există absolut nici un martor direct (ocular) care s-ar fi aflat în momentul în care chipurile, inculpata a încălcat ordonanța de protecție. Mai mult decât atât, partea vătămată Zaharia ***** se află în relații ostile cu inculpata, deoarece copii inculpatei se află în grija Verei Zaharia și aceasta nu-i permite copiilor să se vadă cu mama.

10. Mai explică, că potrivit declarațiilor martorului Chiriac Vasile și Trifan Alexandru nu se confirma poziția acuzării pe dosar. Astfel, învinuirea incriminată lui Zaharia Nadejda nu și-a găsit confirmare.

11. La 13 iunie 2025, inculpata Zaharia ***** a depus cerere de apel, prin care

solicită casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitată de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 320[1] din Codul penal.

12. În motivarea apelului declanșat menționează că, având în vedere faptul că, încheierea contestată a fost recepționată prin poștă la 12 mai 2025, iar recursul a fost depus în 15 zi a termenului de 15 zile se constată depunerea apelului în termen de 15 zile, având la bază prevederile art. 232 alin (5) din Codul de procedură penală.

13. Susține că, instanța de fond în mod eronat a condamnat inculpata și a reținut următoarele circumstanțe în fapt din rechizitoriu. Or, aceasta nu este de acord cu sentința, deoarece ea nu a săvârșit infracțiunea, nu își amintește nici ziua, nici anul, însă într-o zi a trecut pe lângă casa părinților situată pe adresa or. *****, str. Daneză nr. 8, la un moment a ieșit mama sa Zaharia ***** de la vecina pe nume Steclaru Ana. Mama sa era cu ambii copii a lui Zaharia Nadejda, pe care îi are la întreținere, s-a oprit și a discutat cu copii. Mama sa vorbea cu ea, însă nu a răspuns. A întrebat copii ce au făcut cu bunica la vecină, la care copii i-au răspuns că bunica a băut vin, după au mers cu copii la magazin și le-a cumpărat înghețată. Ulterior, copii au plecat acasă. În ziua respectivă nu a consumat băuturi alcoolice, mai mult în acea perioadă avea monitorizare electronică, și nu s-a apropiat de gospodăria lui Zaharia *****. Își amintește de ordonanța de protecție din 24 mai 2023, la fel a trecut pe stradă, dar de casa lui Zaharia ***** nu s-a apropiat, a vorbit cu copii în drum. Cunoștea că Zaharia ***** avea ordonanță de protecție. Când i-a fost aplicată brățară la picior atunci a aflat despre existența ordonanței de protecție, dar nu își amintesc când anume a fost.

14. Menționează că, instanța de fond în mod eronat concluzionează că, inculpata Zaharia Nadejda este vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal, or din probele administrate la dosar rezultă în mod cert că în acțiunile acesteia nu sunt întrunite elementele laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate. Aceste reținere ale instanței au atras la calificarea eronată a faptei și condamnarea ilegală a lui Zaharia Nadejda.

15. Mai indică, că concluzia instanței precum că inculpata Zaharia Nadejda a săvârșit infracțiunea incriminată este eronată deoarece instanța își întemeiază concluzia prin probe ce invocă circumstanțe din auzite și anume martorii audiați au declarat doar din auzite. Instanța nu a intrat în esența probatoriului, în partea ce ține de semnele constitutive obiective și subiective care califică fiecare faptă așa-numită infracțională în limitele unei componențe de infracțiuni distincte și pe această cale a emis o hotărâre ilegală.

16. Consideră că, o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Astfel că, prima instanță nu a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatei și a adoptat o soluție ilegală și neîntemeiată.

17. În ședința instanței de apel, *procurorul Oanța Vasile* a solicitat respingerea apelurilor declarate ca fiind ilegale și nefondate, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări. *Avocatul Pavalatii Alexandru, în interesele inculpatei Zaharia Nadejda, cât și ultima, prin intermediul videoconferinței* au pledat pentru admiterea apelurilor

declarate, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind achitarea inculpatei de comiterea infracțiunii imputate din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. *Partea vătămată Zaharia* ***** fiind citată legal, în ședință nu s-au prezentat, motivele neprezentării nefiind comunicate instanței de apel, și astfel Colegiul penal, audiind opinia participanților la proces, în temeiul art. 412 alin.(5)-(7), coroborat cu art. 323 din Codul de procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

18. *Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul declarat de inculpata Zaharia Nadejda ca fiind depus peste termen, circumstanțe din care acesta se respinge iar apelul avocatul Tetelea Mihaela, în interesele inculpatei Zaharia Nadejda ca fiind fondat şi pasibil de a fi admis, cu casarea sentinței în partea individualizării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță.*

19. Conform art.400 alin.(1) din Codul de procedură penală, *sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvîrşire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.*

20. Cu titlu de principiu, instanța de apel reține că, cerere de apel împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025, a declarat avocatul Tetelea Mihaela, din numele inculpatei Zaharia Nadejda la 23 aprilie 2025. Ulterior, la 13 iunie 2025, inculpata Zaharia Nadejda a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de apel împotriva sentinței instanței de fond.

21. În temeiul art. 402 alin. (1) din Codul de procedură penală, *poate fi declarat apel în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.*

22. Conform art.403 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, *apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanţa de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Pînă la soluţionarea repunerii în termen, instanţa de apel poate suspenda executarea hotărîrii.*

23. Potrivit art.404 alin.(1)-(3) din Codul de procedură penală, *participantul la proces care a lipsit atît la judecarea, cît şi la pronunțarea sentinței şi nu a fost informat despre adoptarea sentinţei poate declara apel şi peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Apelul declarat peste termen nu suspendă executarea sentinței. Instanța de apel poate suspenda executarea sentinţei atacate.*

24. Apreciind situația de fapt și de drept constatată, studiind actele cauzei, instanța de apel conchide necesitatea emiterii unei soluții conforme art.415 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, cu respingerea apelului ca fiind depus peste termen, din următoarele considerente.

25. Colegiul penal notează că, prin prisma prevederilor enunțate supra, cazului din litigiu îi este specific un termen imperativ, legiuitorul determinând că, dreptul la

declararea a apelului este limitat la un anumit interval – 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. Stabilirea acestuia, are drept scop disciplinarea participanților la procesul penal, or în caz contrar este afectat caracterul exclusiv, prejudicial al hotărârii, inclusiv al prezumției de legalitate absolută a actului judecătoresc de dispoziție (puterea lucrului judecat), caracter ce este afectat prin repunerea în termenul de apel pierdut.

26. În această ordine de idei, instanța de apel reține că, sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025 a fost pronunțată public la 10 aprilie 2025. Iar, la 23 iunie 2025, prin intermediul oficiului poștal, cu încălcarea termenului legal, inculpata Zaharia Nadejda a formulat cerere de apel împotriva sentinței primei instanțe.

27. În contextul dat, Colegiul penal precizează că, potrivit prevederilor legale enunțate supra, inculpata Zaharia Nadejda urma să declare apel în curs de 15 zile de la pronunțarea sentinței, însă prezenta cererea de apel, care face obiectul sentinței, a remis în adresa Judecătoriei Strășeni (sediul *****) la 23 iunie 2025, respectiv se atestă că, apelul a fost depus peste termenul legal, iar autorul cererii de apel nu a solicitat repunerea în termen și nu a prezentat probe care să demonstreze că acesta a fost depus în termenul legal.

28. Totodată, instanța de apel reține că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 13 martie 2025, inculpata a participat la examinarea cauzei penale în fond, depunând în acest sens declarații și comunicându-i-se data pronunțării sentinței, or în prezența unei obligații pozitive a bunei credințe, viciul notificării este exclus. Concomitent, potrivit scrisorii de expediere, sentința instanței de fond a fost remisă în două copii Penitenciarului nr. 7 – Rusca, în care inculpata se deține, iar la 17 aprilie 2025, scrisoarea recomandată a fost recepționată, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei penale (f.d. 38). Mai mult ca atât, prin cererea de apel formulată, nemijlocit inculpata Zaharia Nadejda invocă că a primit copia actului judecătoresc la 12 mai 2025, fapt ce elimină orice suspiciune privind existența unui viciu de expediere.

29. Prin urmare, Colegiul penal reține că, situația constatată mai sus, denotă omiterea termenului de declarare a apelului 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, fapt expres stipulat în alin.(1) al art.402 din Codul de procedură penală.

30. În acest context se indică și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge da la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

31. Raportând normele legale pre citate la circumstanțele speței, Colegiul penal consideră cererea de apel depusă de inculpata Zaharia Nadejda ca fiind depusă peste termen, întrucât, sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 a fost pronunțată integral la 10 aprilie 2025, aceasta fiind atacată cu apel de către inculpată la 23 iunie 2025

32. Subsecvent, instanța de apel menționează că potrivit regulii generale prescrise de art. 402 din Codul de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15

zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel. Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) din Codul de procedură penală, unde se specifică că, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

33. Colegiul penal reține că, inculpata Zaharia Nadejda prin cererea de apel nu a solicitat repunerea în termen a instrumentului de atac, iar acesta nu poate fi repus în termen, în cererea de apel lipsind careva motive întemeiate în vederea circumstanțelor de ordin obiectiv, a căror producere nu depinde de voința titularului dreptului de apel.

34. Astfel, instanța de apel notează că, termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut şi având un caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

35. Instanța de apel reține importanța termenelor procedurali, care este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiţiei, pe de o parte mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor şi obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Neexecutarea dispozițiilor judecătorești determină aplicarea sancțiunilor procedurale, cu survenirea efectelor negative. Or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acţiunea în termen.

36. În aceiași ordine de idei, art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede că, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.*

37. De asemenea, reieșind din orientările jurisprudențiale formulate de Curtea Supremă de Justiție, momentul de la care începe să curgă termenul de atac este clar reglementat de lege - el fiind, în mod exclusiv, acela al pronunțării deciziei redactate - nu numai pentru că astfel este reglementată cea mai eficace modalitate de luare la cunoștință a celor hotărâte de instanță, dar și pentru că acest moment este punctul de plecare al unui termen, a cărui depășire duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

38. Deci, potrivit formalismului legii procesual-penale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii, se impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la

pierderea acestuia.

39. Subsidiar, Colegiul penal reiterează că, prin admiterea unui apel tardiv și poziționarea uneia dintre părțile procesului penal pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte, se încalcă vădit principiul egalității armelor, care inter alia prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu-i plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă. În cele din urmă, se notează că aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor și a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe (a se vedea în acest sens, *Varnima Corporation International S.A. contra Greciei,* nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; *Ben Naceur contra Franței*, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; *Wynen contra Belgiei*, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII).

40. Sub aceste aspect instanța de apel relevă că, CtEDO în jurisprudența sa promovează cu consecvență cu titlu de principiu obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (*Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11.09.2007*). Totodată, potrivit practicii CtEDO termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării hotărârii (*hotărârea Sutter versus Elveţia*) că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în unui proces în care este vizat, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului (*hotărârile Avramenco versus Republica Moldova şi Ponomaryov versus Ucraina*) şi că repunerea unei cereri în termen, în condițiile în care nu se constată temeiuri, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor şi violarea art. 6 CtEDO, drept care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare (*hotărârea Ghirea versus Republica Moldova*).

41. În aceste circumstanțe, Colegiul penal nu se va expune asupra motivelor invocate în cererea de apel și nu va purcede la examinarea fondului cererii de apel, deoarece verificarea legalității și temeiniciei soluției primei instanțe ca depusă peste termen nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt şi de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

42. Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, instanța de apel conchide a respinge ca depus peste termen apelul declarat de inculpata Zaharia Nadejda împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025.

43. Potrivit art.414 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, *instanţa de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală, şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel. Instanţa de apel verifică declaraţiile şi probele materiale examinate de prima instanţă prin citirea lor în şedinţa de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.*

44. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

45. Conform art.415 alin. (1)-(2) din Codul de procedură penală, ***instanţa de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii:****1) respinge apelul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepţia cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat;* ***2) admite apelul, casînd sentinţa parţial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), şi pronunţă o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă****; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată numai în cazul când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, i-a fost încălcat dreptul la apărare sau au fost încălcate prevederile art. 30, 33–35. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. Sentinţa poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluţionarea justă a cauzei.*

46. În temeiul celor relevate supra, Colegiul penal conchide că la pronunţarea sentinţei, instanţa de judecată corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că, inculpata Zaharia Nadejda a săvârşit infracţiunea imputată acesteia. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

47. Astfel, acțiunile lui Zaharia Nadejda au fost calificate ca neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și încadrate în baza art. 320^1 din Codul penal întrucât, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret asupra vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate.

48. ***Fiind audiat în instanța de fond inculpata Zaharia Nadejda*** vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut și a declarat că, locuiește în or. *****, *****, nu își amintește nici ziua, nici anul, însă într-o zi a trecut pe lângă casa părinților situată pe adresa or. *****, *****, la un moment a ieșit mama sa Zaharia ***** de la vecina pe nume Steclaru Ana. Mama sa era cu ambii copii a lui Zaharia Nadejda, pe care îi are la întreținere, s-a oprit și a discutat cu copii. Mama sa vorbea cu ea, însă nu a răspuns. A întrebat copii ce au făcut cu bunica la vecină, la care copii i-au răspuns că bunica a băut vin, după au mers cu copii la magazin și le-a cumpărat înghețată. Ulterior, copii au plecat acasă (or. *****, *****). Susține că, în ziua respectivă nu a consumat băuturi alcoolice, mai mult a indicat și faptul că în acea perioadă avea monitorizare electronică, și nu s-a apropiat de gospodăria lui Zaharia *****. Își amintește de ordonanța de protecție din 24 mai 2023, la fel a trecut pe stradă, dar de casa lui Zaharia ***** nu s-a apropiat, a vorbit cu copii în drum. A menționat că, nu cunoștea că Zaharia ***** avea ordonanță de

protecție. Când i-a fost aplicată brățară la picior atunci a aflat despre existența ordonanței de protecție, dar nu își amintește când anume a fost. În perioada cât a avut brățara electronică la picior a fost și a discutat cu copii, însă din drum, dar în curte nu a intrat. Consideră că, declarațiile vecinei Steclaru Ana sunt false și nu corespund adevărului.

49. ***Fiind audiată în instanța de fond partea vătămată Zaharia*** ***** a declarat că, inculpata Zaharia Nadejda este fiica ei. Locuiește în or. *****, *****, împreună cu concubinul său Trifan Alexandru, nepoata minoră Zaharia ***** și nepotul Zaharia *****. Nepoții locuiesc cu ea de mai mulți ani, deoarece fiica Zaharia Nadejda nu are grijă de ei, iar referitor la *****, Nadejda este decăzută din drepturile părintești. Referitor la cazul dat comunică, că la data de 23.05.2023, în timp ce se afla în curtea gospodăriei de pe *****, la un moment dat de ea s-a apropiat nepoțica ***** și i-a comunicat precum că a văzut-o pe mama ei Zaharia Nadejda, care se plimba pe lângă curte. Peste câteva minute a intrat în curte fiica Nadejda, care i-a spus că vrea să discute cu dânsa. Însă, Zaharia ***** a refuzat, spunându-i că nu au ce discuta, deoarece are ordonanță de protecție și aceasta nu poate discuta cu ultima și nu se poate apropia de ea, să nu o contacteze sub nici o formă. Tot atunci, a chemat poliția, tot incidentul a durat aproximativ 40 minute până când a venit poliția și au luat-o. Până a intra Nadejda în curte concubinul său a telefonat-o și a anunțat-o, precum că Nadejda este în stare de ebrietate și să fie atentă. Din acest motiv a plecat la o vecină, însă Nadejda s-a dus și la vecină, unde a început a striga, că are de vorbit ceva cu vecina, astfel copii s-au speriat. Mai mult, într-o zi Nadejda s-a dus la grădiniță și a luat copilul mai mic, adică pe ***** și la dus la niște prieteni de ai săi. De la grădiniță i-au comunicat precum că Nadejda se prezintă la grădiniță în stare de ebrietate și inițiază conflicte. Menționează că, anterior cu fiica Zaharia Nadejda au mai avut conflicte, neînțelegeri, unde a fost nevoie de intervenția poliției. Susține că, are pretenții față de Nadejda, dar totodată își dă seamă că nu are de unde să îi achite, din moment ce nu este angajată în câmpul muncii. Consideră că, Nadejda trebuie pedepsită mai aspru, ca să fie lăsată în pace. Suplimentar a menționat că, nu mai dorește să participe în continuare la examinarea cauzei respective.

50. ***Fiind audiat în instanța de fond martorul Trifan Alexandru*** a declarat că, pe partea vătămată Zaharia ***** și inculpata Zaharia Nadejda le cunoaște, nu sunt rude. Locuiește împreună cu Zaharia ***** și nepoții Zaharia ***** și Zaharia *****, care sunt copii lui Zaharia Nadejda. Cu Zaharia ***** concubinează de aproximativ de 30 ani. Relațiile între Zaharia Nadejda și Zaharia ***** de mult timp sunt ostile. Zaharia Nadejda venea acasă în stare de ebrietate și o amenința pe Zaharia ***** cu moartea, la care el îi lua apărarea. La data de 24.05.2023, în jurul orei 19:30 minute, în timp ce se afla la serviciu, a fost telefonat de către concubina Zaharia ***** precum că a venit la domiciliul lor Zaharia Nadejda pentru a vedea copii. Tot atunci, imediat și-a cerut voie să plece acasă. Ajuns la domiciliu situat în or. *****, *****, a văzut că Nadejda era deja în curte, așezată pe un pat pe care îl ține afară, stătea în telefon. Între timp, concubina ***** s-a dus la o vecină pe nume Ana, deoarece îi era frică de Zaharia Nadejda, fiindcă ultima a amenințat-o de mai multe ori precum că îi va da foc, o va tăia, o va omorî. Nepoții erau cu bunica Zaharia *****. Când a sosit poliția a luat-o pe Nadejda Zaharia. Peste o săptămână Zaharia Nadejda a plecat peste hotarele țării, fiind peste hotare suna și vorbea

cu copii, Zaharia ***** nu dorea să discute cu fiica sa, nu-i răspundea la telefon.

51. ***Fiind audiat în instanța de fond martorul Vacarciuc Ion*** a declarat că, pe partea vătămată Zaharia ***** și inculpata Zaharia Nadejda le cunoaște, nu sunt rude. Activează în cadrul Biroului de Probațiune *****, de mai mulți ani. La data de 26.04.2023, pentru executare, la Biroului de Probațiune ***** a parvenit încheierea și ordonanța de protecție nr. 2124/2023 a Judecătoriei Strășeni (sediul *****) în privința agresoarei Zaharia Nadejda. În rezultat nu a fost posibil instalarea echipamentului monitorizării electronice agresoarei sus nominalizate, din motiv că Zaharia Nadejda nu a fost de găsit și nu a participat în procesul de judecată. Tot la 26.04.2023, a fost înaintată o solicitare către Inspectoratului de Poliție ***** pentru a fi asigurată prezența agresoarei Zaharia Nadejda, pentru a pune în executare ordonanța de protecție, adică aplicarea dispozitivului de monitorizare electronică. La data de 28.04.2023, aproximativ la ora 19:00, la Biroul de Probațiune a fost adusă agresoarea Zaharia Nadejda, care era în stare de ebrietate, ultime-i fiindu-i adusă la cunoștință încheierea și ordonanța de protecție. Însă ea a refuzat categoric ca conform obligațiunii ordonanței de protecție să-i fie aplicat dispozitivul de monitorizare electronică.

52. ***Fiind audiat în instanța de fond martorul Chiriac Vasile*** a declarat că, pe inculpata Zaharia Nadejda o cunoaște, locuiește în or. *****, *****, în sectorul pe care îl deservește și anume SP nr. 1 al IP *****. Ultima este o persoană conflictuală, scandalagioasă, care se află la evidență ca agresor de familie împotriva mamei sale Zaharia *****. La sfârșitul lunii aprilie 2023, a fost emisă la cererea cet. Zaharia ***** ordonanță de protecție împotriva agresoarei Zaharia Nadejda, prin care ultima se obliga pentru o perioadă de 60 de zile, să nu se apropie de domiciliul victimei, să stea departe de locul aflării victimei și să nu o contacteze sub nici o formă. Agresoarea Zaharia Nadejda nu s-a prezentat la ședința de judecată, de două zile a fost căutată de către angajații IP *****, inclusiv și de către Chiriac Vasile. Când Zaharia Nadejda a fost depistată la domiciliul mamei sale, după care a fost prezentată la IP ***** în unitatea de gardă, unde personal i-a adus la cunoștință restricțiile care i-au fost aplicate. După care i-a solicitat Nadejdei Zaharia să meargă la Biroul de Probațiune or. ***** pentru a-i fi aplicat dispozitivul de monitorizare electronică. Ultima a mers benevol, însă ajunși acolo ea a motivat că refuză să-i fie aplicat dispozitivul, din ce cauză nu a spus. Totodată aceasta a manifestat un comportament agresiv, a refuzat să semneze careva acte a consilierului de probațiune Vacarciuc Ion.

53. ***Fiind audiat în instanța de fond martorul Steclaru Ana*** a declarat că, pe Zaharia Nadejda o cunoaște vizual, nu sunt rude, nu se află în relații rele, este vecină cu Zaharia ***** și concubinul acesteia Trifan Alexandru, din luna noiembrie 2022. Ultimii au în grija lor doi nepoți minori de la fiica Verei, Zaharia Nadejda. De câte ori a văzut-o pe drum, Nadejda mereu era în stare de ebrietate, de vreo 4 ori a observat-o pe ultima pe lângă gospodăria mamei sale *****, situată pe adresa or. *****, *****. Aceasta cel mai des îl striga pe băiețelul său mai mic *****, striga și vorbea cu cuvinte necenzurate. O poate caracteriza ca o persoană scandalagioasă, care nu are grijă de copii, folosește băuturi alcoolice. Mereu când venea la mama sa, era în stare de ebrietate. Într-una din zile, Zaharia ***** a venit la ea, comunicându-i că la dânsa vine fiica Nadejda, în stare

de ebrietate. Împreună cu ***** au intrat în gospodăria ei, au încuiat poarta și ușa. Nadejda a venit la poarta sa, deoarece îl văzuse pe fiul său *****, care se juca prin curte, l-a strigat în drum, acesta i-a descuiat poarta. Nadejda a intrat în curte și o striga pe mama ei *****. Aceasta nu a ieșit din casă deoarece se temea. Între timp Nadejda vorbea cu voce tare, cu cuvinte injurioase după care a plecat într-o direcție necunoscută. Peste 5 minute, Nadejda a revenit, la fel strigând cu cuvinte necenzurate. Menționează că, asemenea cazuri au fost mai multe, însă nu-și amintește data când anume au avut loc.

54. ***Fiind audiat în cadrul examinării cauzei penale, în ordine de apel, inculpata Zaharia Nadejda*** a declarat că, învinuirea adusă îi este clară și o cunoaște, susține declarațiile depuse în instanța de fond, susține apelurile și cele invocate de avocat, în interesele ei. Declarațiile primei instanțe le susține, suplimentar nu a intervenit nimic. *Completări și întrebări nu au parvenit.*

55. Instanța de apel menționează că, deși inculpata Zaharia Nadejda vina în cele comise nu a recunoscut, Colegiul penal conchide că, vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele, cum ar fi:

- ***Încheierea din 26 aprilie 2023 emisă de judecătoria Strășeni (sediul *****) și ordonanța de protecție din 26 aprilie 2023 emisă de judecătoria Strășeni (sediul *****)***, prin care s-a admis cererea Zaharia ***** formulată împotriva agresorului Zaharia Nadejda, pe un termen de 60 de zile, adică până la data de 25 iunie 2023, prin care s-a obligat să nu se apropie de domiciliul victimei situat în or. *****, *****, la o distanță mai mică de 20 metri; să stea departe de locul aflării a victimei Zaharia ***** și să nu o contacteze sub nici o formă (f.d. 9-10);
- ***Procesul-verbal de ridicare din 07.06.2023***, prin care de la Biroul de Probațiune ***** au fost ridicate foto-copii a materialelor cu privire la contravenția săvârșită de Zaharia Nadejda (f.d.24);
- ***Procesul-verbal de ridicare cercetare la fața locului din 08 august 2023***, prin care a fost cercetat gospodăria cet. Zaharia *****, situată în or. *****, ***** (f.d.38-41);
- ***Procesul-verbal de ridicare din 27.09.2023***, prin care de la ofițerul de sector, inspector superior al SP nr. 1 a IP *****, Chiriac Vasile a fost ridicat un CD, de culoare albă, fără careva inscripție, pe care este înregistrată o secvență video cu evenimentele din data de 28.04.2023 (f.d. 55);
- ***Ordonanță de recunoaștere și de anexare a mijloacelor materiale de probă din 27.09.2023***, prin care a fost recunoscut drept mijloc materiale de probă un CD de culoare albă, fără inscripție, pe care este înregistrat evenimentele din 28.04.2023 (f.d.56);

56. În ședința de judecată a instanței de apel, procurorul a reiterat probele invocate și cercetate în instanța de fond, iar avocatul inculpatei nu a făcut referire la careva probe suplimentare.

57. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că, ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.320[1] din Codul penal și că acțiunile inculpatei corect au fost calificate

prin prisma articolului sus-enunțat, adică Zaharia Nadejda a săvârșit neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

58. Instanța de apel reține că, art. 320[1] din Codul penal incriminează neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

59. Colegiul penal reține următoarea faptă infracțională ”*Zaharia Nadejda, cunoscând despre existența ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Strășeni (sediul *****) din data de 26.04.2023, ora 13:30, în favoarea victimei violenței în familie Zaharia *****, în mod intenționat a încălcat măsurile stabilite în acest act, prin care ea a fost obligată pe o perioadă de 60 de zile adică până la 25 iunie 2023, ora 13:30, de a sta departe de la locul aflării victimei și să nu contacteze sub nici o formă cu victima Zaharia *****, interzicerea oricărui contact, inclusive telefonic sau în alt mod cu victima, fapt cu care ea nu s-a conformat. Astfel, Zaharia Nadejda, după emiterea ordonanței de protecție enunțate supra, la 24.05.2023 cu aproximație ora 19:30 min., în mod intenționat, ignorând măsurile stabilite de instanța de judecată, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a revenit la domiciliul părintesc situate în or. *****, *****, ultima văzând-o pe ea în curtea casei sale, i-a solicitat să respecte ordonanța de protecție supra, emisă la data de 26.04.2023, la ce Zaharia Nadejda, fără careva motive întemeiate a inițiat un conflict în cadrul căruia a înjurat-o pe Zaharia *****, astfel, înjosind-o i-a provocat stare de tensiune și suferințe psihice, fapt pentru care Zaharia ***** a sesizat organele de drept*.”.

60. În acest context instanța de apel remarcă, că ***obiectul juridic special*** al infracțiunii prevăzute de art.320[1] din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

61. Aferent acestor relatări, instanța de apel subliniază că, conform art.2 al Legii nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, noțiunea de *violență în familie* semnifică acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

62. În același sens, prevederile art. 133[1] lit. a) din Codul penal și art.3 alin.(2) lit. a) al Legii nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, stipulează că, prin membru de familie în condiția de conlocuire se înțeleg persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.

63. Subsecvent, potrivit practicii judiciare naționale și jurisprudenței CEDO, scopul ordonanței de protecție este de a proteja victima de agresor pe termenul stabilit de instanță. În asemenea cazuri, când se eliberează în privința victimei o ordonanță de protecție, întotdeauna interesul statului de a proteja victima prevalează asupra oricăror drepturi ale agresorului, cum ar fi: dreptul la proprietate (chiar dacă anume agresorul este

proprietarul casei - el se îndepărtează imediat din casă, chiar și în situația când nu are alt adăpost), dreptul la viața privată și de familie (agresorul se îndepărtează imediat din familie, urmând să-și valorifice dreptul de a-și vizita copii în așa mod încât să nu fie încălcată ordonanța de protecție) (*Cauza Eremia c. Republicii Moldova, cererea nr. 3564/11 din 28 mai 2013*).

64. În același context instanța de apel reține că, în cazul în care se solicită aplicarea măsurilor de protecție prevăzute de art. 318^4 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă, obligarea de a păsări temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate a bunurilor, instanțele judecătorești vor ține cont de faptul că deși dreptul de proprietate al agresorului poate fi violat prin aplicarea acestei măsuri, în cazurile de violență în familie potrivit jurisprudenței CEDO, prioritate au viața și sănătatea victimei.

65. ***Latura obiectivă*** a infracțiunii imputate inculpatei constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin neexecutare sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Modalitățile normative cu caracter alternativ sunt neexecutarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie și/sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Ambele modalități enunțate se reduc la refuzul expres sau tacit de a executa măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

66. În ce privește ***latura subiectivă*** a infracțiunii prevăzute la art. 320^1 din Codul penal, aceasta se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în ură, nesupunere, teribilism, indolență, etc.

67. Totodată, calitatea de ***subiect*** al infracțiunii prevăzute la art. 320^1 din Codul penal, este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani.

68. Infracțiunea prevăzută de art. 320^1 din Codul penal este o *infracțiune formală* și se consideră consumată din momentul încetării activității infracționale sau din momentul survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

69. Prin urmare, în speța examinată instanța de apel reține totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică faptă prejudiciabilă săvârșită de Zaharia Nadejda drept infracțiunea de neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, or din faptele constatate şi descrise, Colegiul penal concluzionează, că inculpata a atentat la obiectul juridic prin refuzul expres de a se conforma interdicției stabilită prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, a revenit la domiciliu părintesc, iar la solicitarea victimei a refuzat să părăsească locuința și să stea departe de ultima, acțiuni prin care și-a realizat intenția de neexecutare a măsurii stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie de a nu a sta departe de locul aflării victimei, fapta săvârșită cu intenție directă, întrucât, ultima cunoștea cu certitudine despre ordonanța de protecție emisă, însă din motiv de indolență a încălcat interdicțiile impuse, calitatea de subiect nefiind viciată de vârstă/responsabilitate.

70. Aici, instanța de apel reține că, în baza ***ordonanței de protecție din 26.03.2023 emisă de Judecătoria Strășeni (sediul *****)*** s-au stabilit mai multe măsuri, implicit să nu se apropie de domiciliul victimei situat în or. *****, *****, la o distanță mai mică de 20 metri și să stea departe de locul aflării a victimei Zaharia ***** și să nu o contacteze sub nici o formă, actele emise fiind comunicate inculpatei, ultima cunoscând cu certitudine despre restricțiile impuse prin ordonanța de protecție emisă. Or, în constatarea faptului că agresoarea Zaharia Nadejda a cunoscut despre restricțiile impuse vin și ***declarațiile martorului Vacarciuc Ion***, care activează în cadrul Biroului de Probațiune ***** precum și declarațiile martorului Chiriac Vasile, care este ofițer de poliție, activând în cadrul SP nr. 1 al IP *****, or ambii martori au comunicat instanței că, inculpatei i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de protecție și conținutul măsurilor dispuse prin aceasta, inclusiv interdicția de a se apropia de domiciliul victimei și de a o contacta sub orice formă, iar refuzul acesteia de a accepta montarea dispozitivului de monitorizare electronică nu este de natură să înlăture împrejurarea că avea deplină cunoștință despre obligațiile ce îi reveneau și despre consecințele nerespectării lor. Totodată, instanța de apel menționează că, în speță există condiția preexistentă ce interzicea inculpatei să se apropie de victimă, fapt probat prin conținutul ordonanței de protecție datată cu 23.03.2023.

71. Dincolo de orice dubiu rezonabil, Colegiul penal relevă că vinovăția inculpatei Zaharia Nadejda pentru neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie rezultă din ***declarațiile părții vătămate Zaharia ******, care a comunicat că: *„...Peste câteva minute a intrat în curte fiica Nadejda, care mi-a spus că vrea să discute cu mine. Eu i-am spus că nu avem ce discuta, deoarece are ordonanță de protecție și nu poate să se apropie de mine și să mă contacteze sub nicio formă. Tot atunci am chemat poliția, iar incidentul a durat aproximativ 40 de minute până când au venit polițiștii și au luat-o...”*, declarații care confirmă atât prezența inculpatei la domiciliul victimei, cât și faptul că acesteia i-a fost reamintită existența măsurilor de protecție, pe care a ales să le ignore. Aceste declarații sunt confirmate de ***depozițiile martorului Trifan Alexandru***, care a declarat că: „...Ajuns la domiciliu am văzut că Nadejda era deja în curte, așezată pe un pat. Între timp, ***** s-a dus la o vecină deoarece îi era frică de Zaharia Nadejda, iar când a sosit poliția a luat-o pe Nadejda...”, precum și de ***declarațiile martorului Steclaru Ana***, care a relatat că: *„...Nadejda a venit la poarta mea, a intrat în curte și o striga pe mama ei *****. Aceasta nu a ieșit din casă deoarece se temea. Între timp Nadejda vorbea cu voce tare, cu cuvinte injurioase, după care a plecat. Peste cinci minute a revenit, la fel strigând cu cuvinte necenzurate...”*. Aceste depoziții se coroborează cu înscrisurile anexate la dosar, inclusiv ***procesul-verbal de ridicare din 07.06.2023 și ordonanța de recunoaștere și anexare a mijlocului material de probă din 27.09.2023***, toate acestea confirmând că inculpata Zaharia Nadejda cunoștea restricțiile impuse și, cu toate acestea, le-a încălcat în mod intenționat.

72. Pe cale de consecinţă, instanța de apel reține că, la caz, fapta infracțională săvârșită de inculpata Zaharia Nadejda întrunește elementele constitutive a componenței infracțiunii de neexecutare a măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în

familie, prin cumulul de probe administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală.

73. Instanța de apel contrar afirmațiilor avocatului inculpatei precum că, atât declarațiile părții vătămate și a martorilor, cât și celelalte probe nu demonstrează comiterea infracțiunii de către Zaharia Nadejda, subliniază că, acestea reprezintă prin sine o versiune artificială de apărare care se combate prin probele administrate în instanța de fond şi verificate în şedinţa instanţei de apel, pe care Colegiul penal le-a însușit și le-a dat apreciere după intima convingere.

74. Cu titlu derivat referitor la solicitările invocate de partea apărării, precum că prima instanță urma să achite inculpata de comiterea infracțiunii prevăzute art.320^1 din Codul penal, instanța de apel constată că, prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate, or afirmațiile părții apărării reprezintă opinia subiectivă a apelantului, iar, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul stabilirii cu certitudine a comiterii infracțiunii prevăzute de art. 320^1 din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal la faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100, alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunii de neexecutare intenționată sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

75. Nerecunoașterea vinei de către inculpată, instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpată nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

76. Subsecvent, instanța de apel relevă că, instanța ierarhic inferioară întemeiat a conchis că, versiunea apărătorului nu generează achitarea inculpatei sau în cursul judecării cauzei în apel au fost prezentate probe ce înlătură dubiul judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui în cele imputate. Or, aceasta este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile acestuia se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.320^1 din Codul penal.

77. Din cele menţionate supra se constată cu certitudine atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea inculpatei Zaharia Nadejda la răspundere penală, or în conformitate cu prevederile art.51 alin.(1) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

78. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

79. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

80. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale

81. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

82. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

83. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

84. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

85. Sancțiunea prevăzută la art. 320[1] din Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

86. În această odine de idei, Colegiul penal, menționează că, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă în privința inculpatei Zaharia Nadejda, instanța de fond a ținut cont de faptul că, inculpata a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, personalitatea inculpatei, care potrivit revendicării anterior a fost condamnată (f.d. 59-60, vol. 1), la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog nu se află (f.d. 62, 64, vol. 1). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatei nu au fost reținute, iar în conformitate cu art.77 din Codul penal careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

87. Analizând sentința primei instanțe prin prisma acestor exigențe legale, Colegiul penal constată că instanța de fond, deși a făcut trimitere la criteriile generale de individualizare a pedepsei, a stabilit inculpatei Zaharia Nadejda o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni, sancțiune pe care instanța de apel o apreciază ca fiind excesiv de se***** în raport cu gradul concret de pericol social al faptei și cu ansamblul circumstanțelor personale ale inculpatei.

88. Astfel, Colegiul penal observă că, infracțiunea prevăzută de art. 320[1] din Codul penal este o infracțiune formală, al cărei element material constă în neexecutarea măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție. În speță, deși inculpata Zaharia Nadejda a încălcat în mod intenționat obligațiile impuse prin ordonanța de protecție, materialele cauzei nu relevă că, în cadrul incidentului din 24 mai 2023, aceasta ar fi exercitat acte de violență fizică asupra victimei ori ar fi provocat consecințe materiale sau vătămări corporale. Încălcarea obligațiilor impuse prin ordonanță reprezintă, fără îndoială, o atingere adusă autorității hotărârilor judecătorești și mecanismelor de protecție a victimelor violenței în familie, însă intensitatea concretă a pericolului social rezultat din fapta dedusă judecății nu justifică aplicarea unei sancțiuni apropiate de limita maximă prevăzută de lege.

89. De asemenea, instanța de apel reține că prezenta cauză are ca obiect exclusiv infracțiunea prevăzută de art. 320[1] din Codul penal, iar individualizarea pedepsei trebuie realizată exclusiv în raport cu această faptă. Împrejurările referitoare la conflictele

anterioare dintre inculpată și partea vătămată, la comportamentul general al acesteia sau la alte incidente invocate în declarațiile martorilor pot caracteriza persoana inculpatei, însă nu pot conduce, prin ele însele, la agravarea nejustificată a sancțiunii aplicate pentru fapta concretă dedusă judecății.

90. În același timp, Colegiul penal apreciază că sancțiunea aplicată trebuie să respecte principiul proporționalității, consacrat atât de legislația penală națională, cât și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia orice ingerință în drepturile unei persoane trebuie să păstreze un just echilibru între interesul general urmărit și drepturile individuale ale persoanei vizate. Or, aplicarea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni pentru împrejurările concrete ale prezentei cauze penale depășește ceea ce este necesar pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal.

91. Instanța de apel apreciază că, în speță, scopul prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni și al formării unei atitudini de respect față de hotărârile judecătorești poate fi atins și prin aplicarea unei pedepse privative de libertate într-un cuantum considerabil mai redus. O pedeapsă mai mică nu diminuează gravitatea conduitei inculpatei și nici importanța respectării măsurilor de protecție instituite în beneficiul victimelor violenței în familie, însă răspunde într-o măsură mai adecvată cerințelor de echitate și proporționalitate ce trebuie să caracterizeze actul de individualizare judiciară.

92. În acest context, Colegiul penal consideră că o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 1 (un) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei este suficientă și necesară pentru realizarea scopurilor pedepsei penale, fiind aptă să contribuie la corectarea inculpatei, la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni și la reafirmarea autorității hotărârilor judecătorești, fără a avea un caracter excesiv ori disproporționat în raport cu gravitatea concretă a faptei săvârșite.

93. Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că apelul declarat sub aspectul individualizării pedepsei este întemeiat, iar sentința urmează a fi modificată în această parte, prin reducerea pedepsei principale aplicate inculpatei Zaharia Nadejda de la 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare la 1 (un) an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, apreciind că această sancțiune realizează un echilibru just între necesitatea combaterii faptelor de neexecutare a măsurilor de protecție și obligația instanței de a aplica o pedeapsă individualizată, proporțională și suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de legea penală.

94. Subsecvent, instanța de apel reține că, prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 28 iulie 2021, Zaharia Nadejda a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 și art. 320^1 din Codul penal, fiindu-i aplicată pedeapsă de 1 (un) ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art. 90 din Codul penal pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani iar prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 30 noiembrie 2023, Zaharia Nadejda a fost recunoscută culpabilă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă cu 2 (doi) ani și 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, ultima sentință fiind menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (Centru) din 26.06.2024.

95. Potrivit art. 85 alin. (1) și (3) din Codul penal, *dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăși termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani și în privința minorilor – termenul de 15 ani. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârşirea unei noi infracţiuni şi decât partea neexecutată a pedepsei pronunţate prin sentința anterioară a instanţei de judecată.*

96. Ținând cont de dispozițiile enunțate supra și cu raportare la actele judecătorești anterioare prin care inculpata Zaharia Nadejda a fost condamnată, Colegiul penal consideră necesară aplicarea dispozițiilor referitoare la cumulul de sentințe, întrucât infracțiunea dedusă judecății a fost săvârșită până la executarea integrală a pedepsei stabilite prin sentința anterioară. În aceste condiții, pedeapsa definitivă urmează a fi stabilită inculpatei prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentințele respective, instanța de apel apreciind că o asemenea modalitate de individualizare răspunde exigențelor legalității, proporționalității și scopului pedepsei penale. Prin urmare, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie se adaugă parțial pedeapsa aplicată prin sentința anterioară (sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 30 noiembrie 2023), iar prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin aceste sentințe, inculpatei Zaharia Nadejda i se stabilește pedeapsa definitivă sub formă de **închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.**

97. În concluzie, Colegiul penal reține că pedeapsa definitivă stabilită prin prezenta decizie realizează un just echilibru între gravitatea infracțiunii comise, necesitatea protejării relațiilor sociale ocrotite de lege și drepturile persoanei condamnate, fiind individualizată în conformitate cu principiile legalității, proporționalității și echității. Instanța de apel este convinsă că această pedeapsă este necesară și suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal, respectiv pentru corectarea inculpatei, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și consolidarea respectului față de ordinea de drept și față de autoritatea hotărârilor judecătorești.

98. Concomitent, instanța de apel reține că, potrivit *prevederilor art. 227 și art. 229 din Codul de procedură penală*, cheltuielile judiciare nu au fost înaintate.

99. *Potrivit art. art. 61, 219 și 220 din Codul de procedură penală,* partea vătămată nu a formulat acțiune civilă în procesul penal.

100. În baza *art. 157, 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 397 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală*, Colegiul penal reține că, de către instanța de fond corect s-a dispus păstrarea la dosar pe tot termenul de păstrare în arhiva Judecătoriei Strășeni a mijlocului material de probă, un CD de culoare albă fără inscripții, pe care se păstrează secvența audio-video efectuată în privința acțiunilor și inacțiunilor Nadejdei Zaharia la 28 aprilie 2023.

101. Prin prisma celor enunțate, instanța de apel respinge apelul declarat de inculpata Zaharia Nadejda ca fiind depus peste termen, considerând necesar a admite

apelul avocatului Tetelea Mihaela, în interesele inculpatei Zaharia Nadejda declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025, casând această sentință în partea individualizării pedepsei și pronunțând în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

102. În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E :

Se respinge apelul depus de inculpata Zaharia Nadejda ca fiind depus peste termen.

Se admite apelul avocatului Tetelea Mihaela, în interesele inculpatei Zaharia Nadejda declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) nr.1-146/2024, 1-41/2025 din 10 aprilie 2025, casează această sentință în partea individualizării pedepsei și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Zaharia Nadejda, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 320^1 din Codul penal, i se stabilește o pedeapsa penală în mărime de ***1 (unu) ani închisoare***, cu executare în penitenciar semiînchis de tip pentru femei.

În conformitate cu art. 85 din Codul penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie se adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 30 noiembrie 2023, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (sediul Centru) din 26 iunie 2024, stabilindu-i-se inculpatei Zaharia Nadejda pedeapsa definitivă sub formă de **închisoare pe un termen de 3 (trei) ani**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Termenul de executare a pedepsei penale urmează a fi calculat din 29 iulie 2026 cu includerea perioadei de pedeapsă executată de inculpata Zaharia Nadejda în baza sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul *****) din 30 noiembrie 2023, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău (sediul Centru) din 26 iunie 2024.

În rest sentința se menține fără modificări.

Decizia este executorie din momentul adoptării şi poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător:	Băbălău Denis
Judecător	Schibin Vladislav
Judecător	Buzu Elisaveta